

Svar (26/10 90):

Justitsministeren (Engell):

Reglerne om samværsret findes i den svenske föräldrabalk 6 kap., 15 §. Heri bestemmes det, at forældremyndighedsindehaveren har ansvaret for, at barnets behov for samvær med den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden, tilgodeses, så vidt det er muligt.

Modsætter forældremyndighedsindehaveren sig det samvær, som den anden af forældrene ønsker, træffer retten afgørelse i spørgsmålet om samværsret under hensyn til, hvad der er bedst for barnet.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, er den svenske bestemmelse formuleret med udgangspunkt i barnets behov for samvær med den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden. Omfanget af samværsretten fastsættes af retten, hvis forældrene ikke kan blive enige.

Justitsministeriet har fra det svenske justitsministerium fået oplyst, at den omstændighed, at der har været ringe eller ingen kontakt mellem barnet og den, der begærer samværsret, kun yderst sjældent vil føre til, at samværsret helt nægtes, idet man som udgangspunkt anser det for bedst for barnet at bevare kontakten med begge forældre. Derimod vil omfanget af samværsretten ofte blive begrænset i forhold til den normale situation, hvor forældrene har været gift eller boet sammen.

Spm. nr. S 39

Til *justitsministeren* (9/10 90) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren finder den svenske holdning til spørgsmålet om fraskilte forældres adgang til samvær med deres barn/børn forkert, eller om ministeren mener, at der er specifikke forhold i Danmark, der gør, at en tilsvarende praksis ikke kan gennemføres her?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 36).

Svar (26/10 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter myndighedslovens § 23 skal barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at den, der ikke har del i forældremyndigheden, har ret til samvær med barnet.

Efter myndighedslovens § 24, stk. 2, kan statsamtet dog afslå at fastsætte samværsret og kan ændre eller ophæve en afgørelse eller en aftale om samværsret, hvis hensynet til barnet taler derfor. Ved afgørelsen tages navnlig hensyn til den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet.

Baggrunden for denne regel er, at der kan være tilfælde, hvor der efter loven er ret til samvær, men hvor kontakten mellem barnet og den anden af forældrene har været så ringe, at en samværsret ikke vil være bedst for barnet. Statsamtet kan da afslå samværsret.

Reglerne om samværsret er senest ændret ved lov nr. 230 af 6. juni 1985. Lovændringen blev gennemført på baggrund af betænkning nr. 985/83 om forældremyndighed og samværsret. Det anføres i betænkningen s. 127 f., at kriteriet, hvorefter der skal tages hensyn til den hidtidige forbindelse mellem barnet og den, der ønsker samværsret, indebærer såvel en kvantitativ vurdering – hvor lang tid har forbindelsen været – som en kvalitativ – hvor hyppig har kontakten været og hvordan.

Jeg finder, at de nævnte regler er udtryk for en rimelig balance, idet udgangspunktet som nævnt er, at den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, har ret til samvær med barnet. På den anden side kan der også være et hensyn at tage til barnet, som ikke bør påtvinges samvær med en fremmed person, som den pågældende jo vil være, hvis der ikke tidligere har været forbindelse mellem denne og barnet.

Det bør også tages i betragtning, at en anmodning om samværsret kan være fremsat i chikanehensigt. I sådanne tilfælde – der ganske vist kun forekommer sjældent – hvor anmodningen ikke er udtryk for et reelt ønske om samværsret, bør der være mulighed for at nægte samværsret.

Spm. nr. S 40

Til *justitsministeren* (9/10 90) af:

Jytte Andersen (S):

»Mener ministeren, at en administrativ praksis svarende til den svenske kunne gennemføres i Danmark inden for rammerne af den nugæld-